

[Glistrup]

læg forekommer det at være sådan en særlig social grænse, på samme måde som man har det i den almindelige momslovgivning – og det, der er indeholdt i L 118, er jo reelt bare et tillæg til momslovgivningen – en grænse, der altså kan paralleliseres med bundgrænsen i momsloven. Når man nu siger, at hvis en virksomhed har en omsætning på under 10.000 kr., er det såmænd bagateller, og så beskæftiger man sig ikke med den; det ville administrativt være alt for besværligt. Men det, vi her taler om, er en afgift på momsgrundlaget, og det er noget helt andet end en regel, der er baseret på omsætningsstørrelsen, for den er baseret på en difference mellem udgående moms og indgående moms, og dér vil det jo i det praktiske liv navnlig være den indgående moms, der er en sprælsk størrelse. Selvfølgelig kan da den udgående moms også variere, hvis det er enten virksomheder, der har højsæson på visse tider og stilstand på andre tider, eller virksomheder, der scorer en enkelt stor handel eller generelt er i fremgang eller tilbagegang. Men af de to faktorer er det unægtelig – specielt i vor tid, der kræver så mange investeringer – den indgående moms, der er den virkelig bevægelige faktor, og her er det særdeles ulykkeligt, at man knytter det til en bagatelgrænse, for det vil sige, at man mere eller mindre bliver kraftigt tilskyndet til at tilrettelægge sine investeringer tidsmæssigt efter, hvordan det kan passes ind i momsgrundlaget. Man mister jo nemlig totalt alt, hvis man i et enkelt kvartal får en gevaldig negativ moms, hvad der jo er masser af virksomheder der gør, fordi man har en stor indgående moms, fordi man har foretaget en stor investering i en ny bygning, en ny indretning, eller hvad det nu ellers kan være. Derfor er det bestemt ikke noget teknisk lykkeligt greb, at ministeren bruger det som afgrænsning med hensyn til, hvad han har opfattet som småvirksomheder, at han tager et differencebeløb i stedet for at koncentrere det om den udgående moms.

I det hele taget er bagatelgrænser, når man er oppe i så store beløb som 200.000 kr., bestemt ikke noget, der er efterlignelsesværdigt rent skatteteknisk, og situationen er med andre ord den, at af 199.900 kr. skal man betale nul af den nye tillægsmoms. Af 200.100 kr. skal man betale 5.000 kr. i den nye moms, plus at man skal have alt det ekstra besvær med angivelser, som det vil være tilfældet ved, at man gennemfører den slags ting.

Derfor er mellem de mange tekniske enkeltheder, som Skatteudvalget nu forhåbentlig kommer til at se nærmere på, spørgsmålet om bagatelgrænsen så afgjort det, som skaber de største vanskeligheder, men lad os håbe, at dette lovforslag betegner slutpunktet på, at skatteministeren har været umyndiggjort af de to store tunge P.S.'er i regeringen, og at vi derfor i 1988 kan mødes med en skatteminister, der møder med de tanker, som skatteministeren ønsker.

Jeg glæder mig til 1988.

Glønborg (KRF):

Trods den forrige talers jeremiader synes jeg nu, det er meget spændende, og at der er et sus i luften, når vi arbejder med de store pakker. Utrolig mange mennesker laver hver deres arbejde og løser deres opgave, og vi får masser af papirer. Trods lidt træghed hist og her synes jeg, man har en oplevelse af, at folkestyret fungerer i et samspil med en hel masse mennesker.

Den tykkeste mappe blev den med L 118. Under førstebehandlingen af den gav jeg lovforslaget nogle venlige ord med på vejen, men udtrykte en lille alvorligt ment bekymring: om vi nu kom til at ramme de små virksomheder med 1–2 ansatte. Jeg udtrykte tvivl om, at bagatelgrænsen på 200.000 kr. kunne løse problemerne for netop den gruppe, og jeg opfordrede til, at vi, når vi havde vedtaget pakken, nøje fulgte med i, hvad der skete, for at se virkningen og stå klar til at gribe ind.

Somme tider går tingene hurtigere, end man har forestillet sig, og det viste sig jo, at opmærksomheden blev så skærpet allerede under udvalgsarbejdet, at vi fik konkretiseret problemerne så meget, at vi kunne begynde at stikke nogle linier ud til en løsning af dette problem.

Jeg er derfor glad for, at anden behandling nok resulterer i, at vi får L 118 tilbage til udvalget, og efter det, der har været drøftet, og efter den iver, der har været vist fra mange sider for at finde en løsning, tror jeg, at det vil lykkes at få en fornuftig og retfærdig løsning, sådan at vi med god samvittighed kan tage på juleferie.

Jørgen Tved (FK):

Da vi påbegyndte behandlingen af de foreliggende lovforslag, bad formanden om Tingets tilladelse til, at L 118 og L 123 kom til behandling, for der var åbenbart her en afvigelse